

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.360 van 14 mei 2001
in de zaak A. 69.621/IX-1046.**

In zake : de VZW Nationaal Syndicaat der Militairen,
die woonplaats kiest bij
F. BEUN, VZW KVB00, W. CLAEYS,
P. BLEYFUESZ en J. DOLFEYN,
Milcampsaan 77,
BRUSSEL

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de
VZW NATIONAAL SYNDICAAT DER MILITAIREN
(afgekort : VZW NSM) op 1 juli 1996 heeft ingediend om
de vernietiging te vorderen van het woord
"professionele" vervat "in het art. 7 (7, § 1; 7, § 2;
7, § 3, lid 2), in het art. 11, in het art. 12 (12, lid
1 en 2), in het art. 21 (21, lid 1 en 21, lid 3) en in
het art. 23, 2° van het koninklijk besluit van 25 april
1996 (B.S., 1 mei 1996) tot uitvoering van de wet van
11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de
overheid en de vakbonden van het militair personeel
(...)";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2001
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Th. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Naar luid van artikel 1, § 2, van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, mogen de militairen zich aansluiten hetzij bij een professionele syndicale organisatie van militairen, hetzij bij een syndicale organisatie die is aangesloten bij een in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigde syndicale organisatie.

Artikel 5 van de wet bepaalt :

"Wordt geacht representatief te zijn om te zetelen in het onderhandelingscomité :

1° elke syndicale organisatie erkend in de zin van artikel 12 die aangesloten is bij een syndicale organisatie die in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd is;

2° de in de zin van artikel 12 erkende syndicale organisatie die het grootst aantal bijdrageplichtige leden in actieve dienst telt onder de andere syndicale organisaties dan die bedoeld in 1°"

1.2. Bij koninklijk besluit van 27 februari 1985 is het Nationaal Syndicaat van de Militairen erkend als syndicale organisatie voor de toepassing van de wet van 11 juli 1978. Het betreft een organisatie die niet aangesloten is bij een syndicale organisatie die vertegenwoordigd is in de Nationale Arbeidsraad.

1.3. In het Belgisch Staatsblad van 8 juli 1995 wordt bekendgemaakt dat, overeenkomstig artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978, de Controlecommissie inzake de representativiteit van de professionele syndicale organisaties van de militairen op 26 juni 1995 heeft vastgesteld dat de Algemene Centrale van het Militair Personeel voldoet aan de wettelijke bepalingen en dat zij representatief wordt geacht. Het Nationaal Syndicaat der Militairen heeft dat besluit bestreden maar het beroep is bij arrest nr. 95.355 van heden verworpen.

1.4. In het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1996 wordt het koninklijk besluit van 25 april 1996 bekendgemaakt "tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst".

Van zekere bepalingen uit dat besluit wordt thans de vernietiging gevorderd.

1.5. Bij koninklijk besluit van 3 december 1996 -bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 januari 1997- wordt de VZW NSM, de verzoekende partij, voor de toepassing van de wet van 11 juli 1978 vanaf 1 november 1996 erkend als syndicale organisatie. Er wordt ook bepaald dat zij niet is aangesloten bij een syndicale organisatie die vertegenwoordigd is in de Nationale Arbeidsraad.

2. Overwegende dat het annulatieberoep gericht is tegen bepalingen opgenomen in het hoofdstuk II -"De vaststelling van de representativiteit"- van titel II -"De erkenning, de vaststelling van de representativiteit en de bevoegdheden van de syndicale organisaties"- van het koninklijk besluit van 25 april 1996 en meer in het bijzonder tegen de bepaling die tot gevolg heeft dat, voor wat het vaststellen en het behoud van de representativiteit betreft, de syndicale organisaties die behoren tot de organisaties die in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd zijn niet dezelfde rechten genieten en niet aan dezelfde verplichtingen onderworpen zijn als de professionele syndicale organisaties, zoals zij er een is; dat de verzoekende partij die gelijkschakeling wenst te verkrijgen door het in de artikelen 7, 11, 12, 21 en 23, opgenomen begrip "erkende professionele syndicale organisatie" het woord "professionele" vernietigd te zien;

2.1. Overwegende dat de auditeur-verslaggever in zijn verslag over de zaak ambtshalve vastgesteld heeft dat de verzoekende partij de gedeeltelijke vernietiging vordert van enkele artikelen van het koninklijk besluit van 25 april 1996 met het gevolg dat, indien het beroep gegrond wordt bevonden, de betreffende artikelen niet meer uitsluitend van toepassing zullen zijn op de erkende professionele syndicale verenigingen, maar ook op de erkende syndicale organisaties die aangesloten zijn bij een in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoor-

digde syndicale organisatie; dat hij erop gewezen heeft dat de Raad van State, op gevaar af dat hij in de plaats van het bestuur normen met een andere inhoud tot stand zou brengen, een bestuurshandeling alleen gedeeltelijk mag vernietigen voor zover dat deel duidelijk van het geheel afsplitsbaar is, dit wil zeggen dat het niet mede de inhoud bepaalt van het gedeelte dat in het rechtsverkeer overblijft; dat, toegepast op het onderhavige geval, de auditeur-verslaggever heeft vastgesteld dat de verzoekende partij wil verkrijgen dat alle erkende syndicale organisaties op gelijke voet worden behandeld -in essentie door de organisaties die deel uitmaken van een in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigde organisatie niet a priori als representatief te beschouwen- maar dat de beperkte vernietiging die zij met die bedoeling nastreeft, het gehele opzet van de betreffende artikelen wijzigt, aangezien die artikelen precies betrekking hebben op en beperkt zijn tot de vaststelling van de representativiteit van de professionele organisaties zoals die georganiseerd is door artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978; dat hij dienvolgens besluit dat het woord "professionele" een onafscheidbaar deel uitmaakt van het in de artikelen 7, 11, 12, 21 en 23, gehanteerde begrip "erkende professionele syndicale organisatie" zodat de Raad van State niet vermag die bepalingen gedeeltelijk te vernietigen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie, antwoordend op de conclusie van de auditeur-verslaggever, betoogt dat de exceptie samenhangt met de grond van de zaak, aangezien zij als annulatiemiddel precies aanvoert dat de bestreden bepalingen een schending inhouden van het gelijkheidsbeginsel en van de vrijheid van vereniging, zoals die gewaarborgd worden door de artikelen 10, 11 en 27 van de Grondwet, door de artikelen 11 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de

mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en door de artikelen 22 en 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO-verdrag), in de mate dat zij aan de vakbonden die aangesloten zijn bij een organisatie die in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigd is, "een gunstregime verzekeren"; dat zij uiteenzet dat de vernietiging van de bestreden bepalingen de "gelijkschakeling verwezenlijkt tussen de erkende syndicale organisaties en dat die gelijk-schakeling niet strijdig is met de Grondwet noch met de wet (aangezien) internationale verdragen, Grondwet en wet zulke gelijke behandeling (vergen) en het onderscheid, aangebracht in het art. 5 van de syndicale wet (niet dulden)"; dat volgens haar de exceptie slechts ingewilligd kan worden in zoverre het onderscheid tussen de verschillende vakbonden, zoals dat uit artikel 5 van de wet van 11 juli 1978 blijkt, rechtens aanvaardbaar is, hetgeen precies in het middel wordt betwist; dat zij dienvolgens vraagt dat de Raad van State de in het middel aangevoerde internationaalrechtelijke bepalingen zou toepassen en dat aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag zou worden gesteld over de schending, door artikel 5 van de wet van 11 juli 1978, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet;

2.3. Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de ontvankelijkheid van het beroep *ratione materiae* onderzocht heeft vanuit de vraag naar de gevolgen die een eventuele vernietiging kan hebben; dat de Raad van State de sub 2.1. vermelde redenering integraal bijvalt;

2.4.1. Overwegende dat de verzoekende partij toch het stellen van een prejudiciële vraag noodzakelijk acht omdat de exceptie alleen nut kan hebben als het Arbitragehof artikel 5 van de wet van 11 juli 1978 niet strijdig bevindt met het gelijkheidsbeginsel, anders gesteld omdat de door haar nagestreefde vernietiging precies de gelijkheid onder de syndicale organisaties

zal herstellen maar dat zulks maar mogelijk is indien artikel 5, 2°, van de wet van 11 juli 1978 buiten toepassing wordt gehouden, hetgeen door het Arbitragehof moet beslist worden;

2.4.2. Overwegende dat het annulatieberoep onontvankelijk is omdat de bepalingen waarvan de vernietiging wordt gevorderd niet losgekoppeld kunnen worden van de bepalingen die in het rechtsverkeer blijven bestaan; dat de vraag of een dergelijke vernietiging de gelijkheid onder de verschillende syndicale organisaties herstelt -herstel dat zou belet worden door artikel 5 van de wet van 11 juli 1978-, niets afdoet aan de vaststelling dat de artikelen 7, 11, 12, 21 en 23 een geheel andere inhoud krijgen wanneer zij niet meer alleen op de erkende professionele syndicale organisaties betrekking hebben; dat in die zin het onderzoek van de exceptie geenszins samenvalt met de grond van de zaak; dat er dan ook geen reden is om aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen die verband houdt met de gegrondheid van het beroep, niet met de ontvankelijkheid ervan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op veertien mei 2000 en een, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.